

[Bertel Dahlgaard.]

Prisstigning paa vore Eksportvarer, og deri indeholdes jo ogsaa en stærkere Begrundelse, naar der ses hen til det indbyrdes Forhold mellem Samfundsklasserne, men der aabnes ikke gennem Lovforslaget for en ukontrolleret Udvikling, og jeg kan da anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling.

Det bliver, saa vidt et Menneske kan skønne, en haard, meget haard Vinter, de smaa Hjem gaar ind til, og man forstaar knap, hvordan Husmødrene skal kunne forvalte deres smaa Budgetter. Som Forholdene udvikler sig, er det imidlertid Udtryk for, at Danmark maa tage sin Del af Verdens Forarmelse. Regeringens og Rigsdagens Opgave maa det herunder være at bidrage til en Fordeling af de Goder, vort Land endnu besidder, saaledes at ingen kommer til at savne det nødvendige, samtidig med at der sikres den fornødne Fasthed i Grebet om de økonomiske Problemer.

Valdemar Thomsen: Under de Forhandlinger, der i Maj Maaned fandt Sted her i Salen vedrørende Pristalsreguleringens Ophør, havde jeg Lejlighed til at udtale mig udførligt om hele Problemet, og jeg skal undlade ved denne Lejlighed at komme dybt ind paa det. Det afgørende for min Gruppe er, at der skabes det rette Forhold mellem Lønninger og Produktionspriser. Kun derigennem kan man nemlig forvente en Forøgelse af Produktionen, Eksportomsætningen og Beskæftigelsen. For at finde dette, det rette Forhold, maa der foretages indgaaende Undersøgelser, og det maa efter min Mening være Regeringens Pligt at iværksætte saadanne Undersøgelser. De Par Eftermiddagstimer, der er givet os andre mere menige Medlemmer, forslaar ikke meget, og da Lovforslaget naturligvis paa Forhaand, i hvert Fald i det væsentlige, er aftalt Spil mellem de fire store Partier, finder jeg det rimeligt at overlade saavel Æren som Ansvar til Regeringen og de paagældende Partier.

Aksel Larsen: Vi har i dansk Sprogbrug et Udtryk, noget i Retning af, at „Forbryderen kredser om Gerningsstedet“, eller „Pyromanen kredser om Brandstedet“. Det forekommer mig at være berettiget at minde om dette Udtryk, efter at vi har hørt Regeringspartierne Ordførertaler her. De blev, saa vidt jeg hørte, alle sammen indledet med Bemærkninger om, hvad der skete hin skæbnsvangre Dag i Maj, hvor Rigsdagen under Foregivende af og urigtigt Løfte om at ville standse Prisskruen ikke

alene satte Pristalsreguleringen af Lønninger ud af Kraft, men oven i Købet gav Arbejderne en meget stor øjeblikkelig Lønreduktion.

Det Lovforslag, vi her behandler, er angiveligt fremsat i Konsekvens af Landbrugsministerens Udtalelser ved Kornlovens første Behandling her i Tinget. Man tager Hensyn til, siger man, at Priserne paa vigtige Livsfornødenheder er steget, og derfor vil man give Arbejderne et Løntillæg for at afbøde Virkningerne af disse Prisstigninger. Hvis dette virkelig er Hensigten, er Hensigten lykkedes daarligt. Priserne paa vigtige Livsfornødenheder er nemlig steget adskilligt mere; end hvad der svarer til de 3, henholdsvis 2 Kr., man vil give mere i Ugeløn. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at komme med nogen Dokumentation. Jeg tror det ikke af to Grunde. For det første, fordi selv den udførligste og mest indlysende Dokumentation vilde virke paa dette høje Tings Flertal, som naar man slog Vand paa Gæs. For det andet, fordi uden for dette høje Ting, uden for Rigsdagen, der ved hvert eneste Menneske i hvert Fald, at det er rigtigt, at Priserne er steget som anført.

Jeg vil derfor nøjes med at erindre om den Tale, den afgaaede Formand for Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, Borgmester P. Christensen, for nylig holdt. Den Tale var i mange Henseender interessant, og et af dens Afsnit var saa interessant, at det ikke var værdigt til at blive refereret i den socialdemokratiske Presse herhjemme. Det var det Afsnit, hvor han paa Grundlag af det Materiale, Arbejderbevægelsens Erhvervsraad raader over, konstaterede, at der i Løbet af et Aar er sket en Sænkning i Arbejdernes Realløn paa 14 pCt. Skulde der være Rimelighed i Forholdene, maatte man, naar man nu kommer og tillader eller paabyder en Lønforhøjelse, naturligvis give en Lønforhøjelse svarende til de 14 pCt. og saa tage i Betænkning, at siden det Materiale forelaa, som P. Christensen kunde bygge paa, er Priserne yderligere steget, hvilket vil give sig Udtryk gennem Oktober-Pristallet, saaledes at man altsaa ogsaa burde give Lejlighed til en Lønregulering, naar Oktober-Pristallet foreligger.

Det Lovforslag, vi behandler her, er altsaa kun et meget beskedent Skridt i den rigtige Retning; der er langt igen, før man yder blot tilnærmelsesvis Retfærdighed mod de Arbejdere, man har behandlet saa uretfærdigt i Aaret, der er gaaet, ikke mindst i det sidste Halvaar.

Der næst er der noget andet: det, at